

॥२७॥२८॥२९॥३०॥३१॥३२॥३३॥ इति श्री० नै० भा० त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ ७३ ॥ तत इति ॥१॥२॥३॥४॥५॥६॥७॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥

तस्मिन्क्षणे सात्यकिः सत्यसंधः शिनिप्रवीरोभ्यपतत्पितामहं ॥ निघ्नन्नमित्रान्धनुषादृढेन संकंपयंस्तवपुत्रस्य सैन्यं ॥ २७ ॥ तं यांतमश्वैरजतप्रकाशैः शरान्व
पंतं निशितान्सुपुंखान् ॥ नाशकुवन्धारयितुं तदानीं सर्वे गणाभारतयेत्वदीयाः ॥ २८ ॥ अविध्यदेनं दशभिः पृषत्कैरलंबुषोराक्षसोऽसौ तदानीं ॥ शरैश्चतुर्भिः प्र
तिविध्यतंच न माशिनेरभ्यपतद्रथेन ॥ २९ ॥ अन्वागतं दृष्ट्वा णिवरं निशम्य तं शत्रुमध्ये परिवर्तमानं ॥ प्रद्रावयंतं कुरुपुंगवांश्च पुनः पुनश्च प्रणदंतमाजौ ॥ ३० ॥ यो धा
स्त्वदीयाः शरवर्षैरवर्षन् मेघायथाभूधरमंबुवेगैः ॥ तथापि तंधारयितुं न शेकुर्मध्यं दिने सूर्यमिवातपंतं ॥ ३१ ॥ न तत्र कश्चिन्नविषण्ण आसीदते राजन्सोमदत्तस्य
पुत्रात् ॥ स वै समादाय धनुर्महात्मा भूरिश्रवाभारतसौमदत्तिः ॥ ३२ ॥ दृष्ट्वा रथान् स्वान्व्यपनीयमानान् प्रत्युद्ययौ सात्यकि योद्धुमिच्छन् ॥ ३३ ॥ इति श्रीमहा
भारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधप० सात्यकिभूरिश्रवः समागमे त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ संजय उवाच ततो भू
रिश्रवाराजन्सात्यकिं नवभिः शरैः ॥ प्राविध्य दृश संक्रुद्धस्तोत्रैरिव महाद्विपं ॥ १ ॥ कौरवं सात्यकिश्चैव शरैः सन्नतपर्वभिः ॥ अवारयदमेयात्मा सर्वलोकस्य
पश्यतः ॥ २ ॥ ततो दुर्योधनो राजा सोदर्यैः परिवारितः ॥ सौमदत्तिरणेयत्तः समं तात्पर्यं वारयत् ॥ ३ ॥ तंचैव पांडवाः सर्वे सात्यकिं रभसंरणे ॥ परिवार्य स्थिताः
संख्ये ससंतात्सुमहौजसः ॥ ४ ॥ भीमसेनस्तु संक्रुद्धो गदामुद्यम्य भारत ॥ दुर्योधनमुखान् सर्वान् पुत्रांस्ते पर्यवारयत् ॥ ५ ॥ रथैरनेकसाहस्रैः क्रोधामर्षसमन्वि
तः ॥ नंदकस्तवपुत्रस्तु भीमसेनं महाबलं ॥ ६ ॥ विव्याध विशिखैः षड्भिः कंकपत्रैः शिलाशितैः ॥ दुर्योधनश्च समरे भीमसेनं महारथं ॥ ७ ॥ आजघानोरसिकुद्धो
मार्गणैर्नवभिः शितैः ॥ ततो भीमो महाबाहुः स्वरथं सुमहाबलः ॥ ८ ॥ आरुरोहरथश्रेष्ठं विशोकं चेदमब्रवीत् ॥ एते महारथाः शूरा धार्तराष्ट्राः समागताः ॥ ९ ॥ मा
मेव भृशसंक्रुद्धा हंतुमभ्युद्यता युधि ॥ मनोरथद्रुमोस्माकं चितितो बह्वार्षिकः ॥ १० ॥ सफलः सूतचाद्येह यो हंपश्यामि सोदरान् ॥ यत्राशोकसमुक्षिप्तारेण वो
रथनेमिभिः ॥ ११ ॥ प्रयास्यंत्यं तरिक्षं हि शरदं दैर्दिगंतरे ॥ तत्र तिष्ठति सन्नद्धः स्वयं राजा सुयोधनः ॥ १२ ॥ भ्रातरश्चास्य सन्नद्धाः कुलपुत्रामदोक्तटाः ॥ एता
नद्यहनिष्यामि पश्यतस्ते न संशयः ॥ १३ ॥ तस्मान्ममाश्वान् संग्रामेयत्तः संयच्छुसारथे ॥ एवमुक्त्वा ततः पार्थस्तवपुत्रं विशांपते ॥ १४ ॥ विव्याध निशितैस्ती
क्ष्णैः शरैः कनकभूषणैः ॥ नंदकं च त्रिभिर्बाणैरभ्यविध्यत्स्तनांतरे ॥ १५ ॥